

Spoznávame Bibliu

Deuteronomium 8:1-9:6

8. KAPITOLA

Božie konanie v minulosti dáva nádej do budúcnosti

Touto kapitolou začína nová dlhšia časť Mojžišovej reči, ktorá sa končí až 21. kapitolou. V tejto časti dáva Mojžiš mnohé pokyny a nariadenia, ktoré sa týkajú obsadenia a následného života v Zaslúbenej krajine. Niektoré predpisy sa týkajú náboženského života, iné sa týkajú spoločenského života. Koniec koncov, Izraeliti prežili posledných štyridsať rokov ako púštni kočovníci. Teraz sa pripravujú na to, aby sa usadili v úplne novej krajine. Ich spôsob života sa od základu zmení.

„Starostlivo zachovávajúte a plňte každý príkaz, ktorý ti dnes prikazujem, aby ste žili a rozmnožili sa, aby ste prišli a obsadili krajinu, ktorú Hospodin pod prísahou sľúbil vašim otcom“ (Dt 8:1).

Vidíme tu pred sebou novú generáciu, ktorá stojí na východnom brehu rieky Jordán. Chystajú sa ju prekročiť a vojsť do Zaslúbenej krajiny. Sú plní očakávania a nádeje. Mojžiš ich pripravuje na tento krok a povzbudzuje ich k tomu, aby poslúchali Boha.

„Pamätaj na celú cestu, ktorou ťa tých štyridsať rokov Hospodin, tvoj Boh, viedol po púšti, aby ťa pokoril a vyskúšal a poznal, čo je v tvojom srdci, či budeš zachovávať Jeho príkazy, alebo nie“ (Dt 8:2).

Boh chce, aby pamätali na svoju minulosť. Keď sa pozrú do minulosti, mali by vidieť, že Boh s nimi konal, že ich skúšal a vychovával.

Boh chce, aby sme aj my pamätali na svoju minulosť. Pavol to vyjadril takto: „Som presvedčený, že Ten, čo vo vás začal dobré dielo, ho aj dokončí, až do dňa Krista Ježiša“ (F 1:6). Mali by sme pamätať na to, že Boh nás viedol a žehnal. Nie je to tak? Neviedol ťa až doteraz? Ak ťa viedol v minulosti, bude ťa viesť aj v budúcnosti. Pohľad do minulosti by mal byť pre nás povzbudením a istotou do budúcnosti.

Prečo Boh Izraelitov na púšti skúšal? Aby ich pokoril a aby sa ukázalo, čo je v ich srdci. To vysvetľuje aj to, prečo Boh dopúšťa skúšky na nás. Niekedy nás strčí do pece a rozpáli ju. Prečo? Aby nás vyskúšal a pokoril. Človek je pyšný, nafúkaný a sebaistý, a povedzme si to otvorene, je skazený! Musí nás vziať a vyskúšať, aby nás pokoril a aby sme sa osvedčili.

Skúšky odhalia, čo je človek zač; ukážu, či je niekto skutočne Božím dieťaťom. Mnohí ľudia si dnes v cirkvi žijú pohodlný život. Nevieme povedať, či ich viera je skutočná, alebo nie. Človeku, ktorý prešiel skúškami, môžeme veriť.

„Pokoroval ťa, dal ti hladovať, potom ťa sýtil mannou, ktorú si nepoznal a nepoznali ju ani tvoji otcovia, aby ťa poučil, že človek nežije len samým chlebom, ale všetkým, čo vychádza z Hospodinových úst“ (Dt 8:3).

Pán Ježiš citoval tento verš, keď bol pokúšaný na púšti (vid' Mt 4:4; Lk 4:4). Ak by ho Pán Ježiš necitoval, prišli by sme pravdepodobne o jedno veľké ponaučenie, ktoré tu máme. Boh je k nám dobrý. Požehnáva nás materiálnymi vecami mnohými, mnohými spôsobmi. Nech je pre nás ponaučením, že Boh nám toto všetko dáva, aby sme videli, že existuje aj duchovné bohatstvo, Božie Slovo. Práve Božie Slovo je tým skutočným bohatstvom pre Božie dieťa.

„Za tých štyridsať rokov sa ti odev nezodral ani noha ti neopuchla“ (Dt 8:4).

Toto je zvláštny a podivuhodný výrok! Predstavte si, že by ste mali šaty, ktoré by sa vám nezodrali. Chápem, že ženy by neboli z toho nadšené. Rok čo rok žena povedala svojmu milému, že potrebuje nové šaty, a rok čo rok jej muž povedal, že tie, čo má, vyzerajú ako nové. Poviem vám, po štyridsiatich rokoch ich šaty vyšli z módy. Na púšti sa však móda veľmi nemenila, takže to bolo jedno. Ale vážne; toto je zázrak.

Za tých štyridsať rokov im neopuchla ani noha. Jeden misionár, ktorý pracoval v Oriente ako lekár, mi povedal, že ľudia, keď majú jednotvárnú stravu, majú nedostatočný príjem vitamínov a trpia chorobou beriberi. Jedným zo symptómov tejto choroby je opuch nôh. Ako môžeme vidieť, Izraeliti mali dostatočný príjem všetkých vitamínov. Mali dostatočný príjem všetkých výživných látok. Čo jedli za tých štyridsať

rokov? Mannu. Boh im dal mannu. Bol to zázračný pokrm. Poskytovalo všetko, čo potrebovali.

Duchovnou mannou je Božie Slovo. Je to výborný pokrm. Naplní všetky tvoje potreby. Keď budeš čítať Božie Slovo, neopuchnú ti nohy. Inými slovami, Biblia ti dá všetko, čo potrebuješ, pre svoj duchovný život.

Boh Izraelitom prisľúbil dočasné požehnania, ak Mu budú slúžiť.

„Uznaj teda, že ako človek vychováva svojho syna, tak Hospodin, tvoj Boh, vychováva teba. Zachovaj príkazy Hospodina, svojho Boha, chodievaj po Jeho cestách a boj sa Ho! Ved' Hospodin, tvoj Boh, ťa vedie do dobrej krajiny, do krajiny s potokmi bohatými na vodu, s prameňmi a jazerami, ktoré vyvierajú v údoliach a na výšinách, do krajiny pšenice, jačmeňa, viniča, figovníka a granátového jablka, do krajiny olivového oleja a medu, do krajiny, v ktorej budeš jesť chlieb dosýta, kde nebudeš trpieť nijakou núdzou, do krajiny, ktorej kamene obsahujú železo a z ktorej vrchov budeš ťažiť meď“ (Dt 8:5-9).

Toto zasľúbenie sa nevzťahuje na kresťanov. Chcel by som, aby ste to vzali na vedomie. Existuje taká pokrivená predstava, že ak si verný kresťan, Boh ti dá úspech v pozemských veciach. Milý poslucháč, to nie je pravda. Boh dal zasľúbenie Izraelu, že bude prosperovať v Zasľúbenej krajine. Kresťanom nesľubuje, že budú prosperovať v záležitostiach tohto sveta.

Kresťanov sa týka *toto* zasľúbenie: „Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás požehnal všetkým duchovným požehnaním cez naše spoločenstvo v Kristovi v nebesiach“ (Ef 1:3). Nám zasľúbil *duchovné* požehnanie. V Novej zmluve nie je veršík, ktorý by Božiemu dieťaťu dnes prisľuboval pozemské požehnanie.

Takisto dodám, že aj keď Boh neprisľubuje pozemské požehnania, niekedy ich dáva. Dáva ich niektorým, ale nie všetkým. Sú kresťania, ktorých úžasným spôsobom požehnal materiálnymi vecami. No mnohých zahrnul len duchovným požehnaním a zdá sa, že sú to najšťastnejší ľudia, ktorí v skutočnosti robia viac pre Boha ako ktokoľvek iný.

Jeden z najväčších rozdielov medzi Izraelom v Starej zmluve a cirkvou v Novej zmluve je v tom, že izraelskému národu Boh prisľúbil pozemské požehnanie a cirkvi duchovné požehnanie. Keď si toto v hlave urovnáme, vyhneme sa mnohým sklamaniam. Budeme sa môcť radovať namiesto toho, aby sme sa dostali na šikmú plochu. Milý poslucháč, ak aj nie si bohatý, vedz, že môžeš čerpať z bohatstva duchovného požehnanja, ktoré ti Boh prisľúbil.

„Keď sa dosýta naješ, dobroreč Hospodinovi, svojmu Bohu, za dobrú krajinu, ktorú ti dal. Dávaj pozor, aby si nezabudol na Hospodina, svojho Boha, aby si nezanedbával Jeho príkazy, právne predpisy a ustanovenia, ktoré ti dnes nariaďujem“ (Dt 8:10-11).

Mojžiš pokračuje ďalej a varuje Izrael v súvislosti s nadchádzajúcimi dňami prosperity.

„Potom nech nespyšnie tvoje srdce. Nezabudni na Hospodina, svojho Boha, ktorý ťa vyviedol z Egypta, z domu otroctva, viedol ťa veľkou a hroznou púšťou, kde sú ohnivé hady a škorpióny, vyprahnutým krajom bez vody. Vyviedol ti vodu z najtvrdšej skaly, na púšti ťa krmil mannou, ktorú nepoznali tvoji otcovia, aby ťa pokoril a vyskúšal, aby ti nakoniec preukázal dobrodenie“ (Dt 8:14-16).

„... aby ti nakoniec preukázal dobrodenie.“ Ten výraz „nakoniec“ poukazuje na budúcnosť, na budúce Tisícročné kráľovstvo. Boh dáva zasľúbenie izraelskému národu, že v Tisícročnom kráľovstve bude vedúcim národom so všetkým pozemským požehnaním. Boh to nezasľúbil cirkvi, milý poslucháč, preto si neprivlastňuj toto zasľúbenie. Pán Ježiš povedal: „V dome Môjho Otca je mnoho príbytkov. Keby to tak nebolo, bol by som vám azda povedal, že vám idem pripraviť miesto? Keď odídem a pripravím vám miesto, zasa prídem a vezmem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som Ja“ (Jn 14:2-3). Našou nádejou ako Božích detí je to, že Kristus príde, aby si nás vzal z tohto sveta. Nádej izraelského národa je v *tomto* svete. Ten rozdiel je veľmi dôležitý.

Ak by sme sa pokúšali spájať tieto zasľúbenia, spôsobili by sme totálny zmätok. Veľa takzvaných teológov používa mixér. Celú Bibliu hodia do mixéra a všetko riadne

pomixujú! Keď dovolíme Biblii, aby hovorila sama za seba, budeme vidieť, že Boh je veľmi konkrétny vo svojich zasľúbeniach.

„Nehovor si v srdci: „Toto bohatstvo mi získala moja moc a sila mojej ruky.“ Pamätaj na Hospodina, svojho Boha, lebo On ti dáva schopnosť získavať bohatstvo, aby potvrdil svoju zmluvu, ktorú pod prísahou uzavrel s tvojimi otcami, ako je to dnes“ (Dt 8:17-18).

Keď bol izraelský národ v Zasľúbenej krajine a prosperoval, bolo to preto, že poslúchal Boha. Keď neprosperoval, bola to známka toho, že Boha neposlúchal. Pozrime sa na súčasný Izrael a môžeme si urobiť vlastný úsudok.

„No ak napriek tomu zabudneš na Hospodina, svojho Boha, a budeš chodiť za inými bohmi, slúžiť im a klaňať sa im, dnes vám dosvedčujem, že určite zahyniete. Aj vy zahyniete, ako zahynú národy, ktoré pred vami nakoniec Hospodin vyničí, pretože ste neposlúchali hlas Hospodina, svojho Boha“ (Dt 8:19-20).

Toto je pre nich Božím varovaním. Prisľubuje im, že ich požehná, ak Ho budú poslúchať. Ak Ho nebudú poslúchať, bude s nimi zaobchádzať ako zaobchádzal s národmi, ktoré predtým obývali Zasľúbenú krajinu. Pravdou je, že s nimi v skutočnosti zaobchádzal ešte horšie, ako s tými národmi. Viete prečo? Pretože Izraelu bolo dané viac svetla. Svetlo so sebou prináša zodpovednosť pred Bohom.

9. KAPITOLA

V deviatej kapitole Boh hodnotí pred touto novou generáciou minulosť izraelského národa. Jeho minulosť nebola dobrá. Boh ich nezachránil preto, že boli dobrí. Nepovolal ich preto, že boli výnimočný národ. Neboli.

Boh nespasil ani nás preto, že sme boli výnimoční či lepší. Boh zachraňuje len zlých ľudí. Spomínam si, ako som raz išiel za skupinou niekoľkých ľudí z nášho zboru, v ktorom som slúžil. Keď sme kráčali cez park, narazili sme na žobráka, ktorý si pýtal peniaze. Našich členov sme povzbudzovali k tomu, aby takýchto ľudí posielali do

misijného zariadenia, kde by im pomohli. Ale tento človek o to nestál – chcel peniaze, aby si mohol kúpiť alkohol. Keď som sa k tomu žobrákovi dostal, povedal, že tí ľudia predomnou si namýšľali, že sú lepší od iných ľudí, pretože chodia do kostola. Povedal som mu: „To je celkom zaujímavé, čo vravíte, že si myslia, že sú lepší od druhých. Poznám ich a pamätám si ten deň, keď uverili v Krista. Viete, prečo prišli ku Kristovi?“ Prekvapený sa pozrel na mňa. „Prišli, pretože si mysleli, že sú horší od druhých. Mysleli si, že sú hriešnici a potrebujú Spasiteľa. Preto prišli ku Kristovi.“ Tento žobrák bol presvedčený o tom, o čom sú presvedčení mnohí ľudia, a to, že cirkev pozostáva z ľudí, ktorí si o sebe myslia, že sú lepší ako druhí. V niektorých prípadoch je to možno tak. V tom prípade však určite nejde o novozmluvnú cirkev. Boh nás zachraňuje, pretože sme zlí; pretože sme hriešnici.

„Počuj, Izrael, dnes prejdeš cez Jordán, aby si si podrobil väčšie a mocnejšie národy než si ty, veľké a po nebo opevnené mestá, veľký a urastený ľud Anákov, o ktorých vieš, lebo si počul vraviť: „Kto obstojí pred Anákmi?“ (Dt 9:1-2).

Pod výrazom „dnes“ sa nemyslí dvadsaťštyrihodinový deň, ale čas, keď vojdú do krajiny.

Boh podáva správu o krajine, ktorá je ešte horšia od tej, ktorú priniesli vyzvedači. Boh poznal túto krajinu. Vedel, kto ju obýva a napriek tomu im povedal, aby do nej vošli. Predchádzajúca generácia odmietla vojsť, pretože neverili Bohu. Boh vedel, že tam žijú obri. Vedel o všetkých ťažkostiach. Sľúbil im, že pôjde s nimi.

John Knox povedal: „Človek spolu s Bohom tvoria väčšinu.“ Milý poslucháč, ak si s Bohom, tvoríš väčšinu. Kresťania predstavujú menšinu na tomto svete, ale poviem ti niečo, o čom tento svet netuší: spolu s Bohom tvoríme väčšinu. Človek spolu s Bohom tvoria väčšinu.

„Preto poznáš, že Hospodin, tvoj Boh, pôjde pred tebou ako stravujúci oheň. On ich vyhubí, On ich pred tebou pokorí; ty si ich podrobíš a rýchlo zničíš, ako ti povedal Hospodin. Keď ich však Hospodin, tvoj Boh, pred tebou vyženie, potom si nemysli: „Pre moju spravodlivosť ma Hospodin priviedol,

aby som zaujal túto krajinu.“ Hospodin ich však vyženie pred tebou pre ich bezbožnosť. Nie pre svoju spravodlivosť a úprimnosť srdca prichádzaš zaujať ich krajinu, ale pre bezbožnosť týchto národov ich pred tebou vyháňa Hospodin, tvoj Boh, aby splnil slovo, ktoré pod prísahou dal tvojim otcom, Abrahámovi, Izákovi a Jákobovi“ (Dt 9:3-5).

V týchto veršoch vidíme, že Boh berie zodpovednosť na seba za to, že vyženie tieto národy. Je to Jeho krajina a má na to právo. Vyženie ich pre ich bezbožnosť – nie preto, že by Izraeliti boli spravodliví. Boh sa v tomto smere vyjadruje veľmi jasne. Izrael nebol úžasný národ. Boh po celý čas vedel, že je to tvrdošijný národ, ale počul ich volanie, keď boli v Egypte.

Milý poslucháč, keď spoznáš, že si hriešnik, potom budeš Naňho volať a prosiť o spasenie. Nie preto, kým si, ale preto, kým je Kristus. Keď sa obrátiš k Nemu vo viere, spasí ťa.

„Vedz teda, že nie pre tvoju spravodlivosť ti Hospodin, tvoj Boh, dáva túto dobrú krajinu, aby si ju zaujal. Si totiž tvrdošijný ľud“ (Dt 9:6).

Milý poslucháč, ak sa nazdávaš, že Boh na tebe skôr či neskôr uvidí niečo, prečo si zaslúžiš spasenie, zabudni na to, pretože sa len sklameš. Boh ťa pozná a hovorí, že nevidí v tvojom živote žiadnu spravodlivosť. Boh nás spasí pre Krista a všetko, čo potrebujeme, vidí v Kristovi. Ako vidíme, v tejto pasáži v knihe Deuteronomium vidíme zárodok evanjelia o spasení z Božej milosti.